

for i denne Sag, og som jeg ogsaa vilde arbejde for i Fjor, ere vi efter min Mening naaede et Skridt nærmere til derved, at den nuværende højtærede Justitsminister har udtalt sig paa en Maade, der er ganske forskellig fra, hvad der fra Justitsministerens Side blev udtalt i Fjor, idet den ærede Justitsminister jo nu har tilsagt os sin Bistand til at faa en Lov frem, hvori Administrationens nuværende absolutte Herredomme kan blive indskrænket paa tilbørlig Maade. Hvor vidt denne tilbørlige Indskrænkning skal gaa, derom kan der naturligvis være forskellige Meninger; men naar man dog er inde paa den Tanke, som saa ubetinget blev modsagt i Fjor — der var den Gang ikke Tale om nogen Forhandling derom, men nu har den ærede Minister bestemt sagt, at han kan gaa ind derpaa — forekommer det mig, at vi ere komne et ret væsentligt Skridt fremad, og at der er noget Haab om, at der kan komme noget ud af dette Lovforslag, ganske vist kun for saa vidt det fuldkommen omkalfatres. Og en anden Ting, hvor man ogsaa nu er naaet længer frem end i Fjor, er dette, at den højtærede Minister har erklæret sig — jeg vil ikke sige villig — men har dog udtalt det som en rimelig Mulighed at kunne gaa til at give Bevilling til flere Theatre end de 3, som han allerede har givet Bevilling til. Thi jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) i, at det er af den største Betydning for Befolkningen her i Kjøbenhavn, at man faar 1 eller 2 Folketeatre til i de store Kvarterer paa Vester- og Nørrebro. Det er af den allerstørste Betydning i aandelig Henseende. Om det skal være saa, at Arbejdernes Teater faar den ene af disse Bevillinger, derom tør jeg ikke udtale mig. Men vi ere, som sagt, ogsaa i den Henseende naaede et Skridt videre, og jeg er den højtærede Minister taknemmelig derfor. Vi skulle gennem en Behandling af det foreliggende Forslag se at komme til et Resultat paa begge disse Punkter, baade en Indskrænkning i Administrationens Ret uden at give fuldstændig Frihed, samt at der aabnes en rimelig Udsigt til, at vi kunne faa 1 eller 2 større ny Theatre her i Byen. Naar den højtærede Minister mente, at det skulde være nødvendigt, inden man gav Bevilling, at det ny Teater skulde staa færdigt, kan det vel næppe være hans Mening. Det maa være tilstrækkeligt, at en Enkeltmand eller en Samling af Enkeltmænd eller et Aktieselskab viser, at de have Penge og

Grund og ville bygge, naar de kunne faa Bevilling. At bygge et stort Teater, der maaske koster 1 eller 2 Millioner, og saa risikere maaske ikke at faa Bevilling, vil intet Menneske kunne gaa ind paa. Jeg maa antage, at det er Ministerens Mening, at naar Teaterbygningen er sikret, vil der kunne være Tale — mere kan man ikke udtale — om Bevilling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Philipsen*): Den højtærede Justitsminister udtalte, at den Artikel i Berlingske Tidende, som jeg sigtede til, ikke havde sin Oprindelse fra Regeringens Kredse. Det er selvfølgelig rigtigt, naar den højtærede Justitsminister siger det; men Artiklen har da været ganske overordentlig heldig til at træffe Ministeriets Tankegang; den sagde ganske det samme, som den ærede Minister sagde i Dag som Begrundelse for at have udstedt disse Bevillinger, og dens væsentligste Indhold er omtrent, som jeg skildrede i mit første Foredrag, nemlig dels en Hensyntagen til det teatersøgende Publikum og dels en Hensyntagen til os, Lovgivningsmagten. Den højtærede Minister lagde ganske uberettiget og vilkaarligt ind i mine Ord, at jeg havde angrebet ham derfor eller ment, af han havde handlet særlig urigtigt deri. Tværtimod, jeg kan i mange Maader erklære mig enig i hans Handlemaade, dog kun med Forbehold af de ejendommelige politiske Tilstande, som vi overhovedet leve under. Hvis det normale og naturlige fandt Sted; at der bestod et virkeligt Tillidsforhold mellem Regeringen og begge Lovgivningsmagtens Ting, var det ikke den Vej, som en Minister burde gaa. Saa vilde han gaa en ganske anden Vej, han vilde i Samlingens Begyndelse have indbragt et ganske kort Lovforslag af samme Indhold som det, nogle Udvalgsmedlemmer indbragte i Fjor, om gennem den virkelige Lovgivning som Grundlag at fæstne den bestaaende Tilstand paa et kort Aaremaal; men jeg tror, at den højtærede Minister sely under de nuværende Forhold ikke vilde have mødt Afslag hos os. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at det vilde være en korrektere Vej at gaa. Den højtærede Minister sagde med Føje, at jeg væsentlig havde tænkt paa Forholdene her i Kjøbenhavn; jeg har oven i Købet kun tænkt paa de 3 større Theatre. Det var mig ganske vist ikke ukendt, at der er givet en 4de Tilladelse, jeg antager, at det er her i Kjøbenhavn vedrørende Nørrebros Teater, og at den ikke vedrører Frederiksberg Morskabs-